



ПРЕС КЛИПИНГ

27. август 2013.



НАСЛОВИ

Нелегално продато 700 српских предузећа на КиМ;(стр.2)

Месо постало луксуз;(стр.3)

Просечна нето плата у јулу износила 44.182 динара;(стр.4)

Држава преузела „Симпо“;(стр.5)

Фабрике које је „појела“ приватизација;(стр.6)

Ратари најављују протест;(стр.8)

Криза закатанчила двадесет циглана и тераће даље;(стр.9)

Масовна отпуштања нису прихватљива;(стр.9)

Плате без промене и углавном лоше;(стр.10)

Радници Фабрике уља би отпремнине;(стр.11)

Од почетка године штрајковало 45.000 радника!;(стр.12)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:450967-Nelegalno-prodato-700-srpskih-preduzeca-na-KiM>

Нелегално продато 700 српских предузећа на КиМ

Д. Зечевић

Из канцеларије за КиМ најављују да ће питање државне имовине у јужној покрајини бити део бриселског договора. У 58 кругова приватизације на Косову нелегално продато 700 предузећа у власништву Србије

СРПСКА имовина на Космету, која је последњих 14 година пљачкана и продавана нелегално и у бесцење, према најавама представника Канцеларије за КиМ, биће ускоро једна од тема бриселског споразума Београда и Приштине. Наиме, опомињући да је приватизација на Космету неприхватљива, јер је спроведена без сагласности Србије, Александар Вулин, директор Канцеларије за КиМ истакао је да власти у Београду интензивно раде како би спречиле наставак нелегалних приватизација српских предузећа и фабрика.

- Приватизација која је проведена на КиМ за нас је неприхватљива, јер се користио искључиво критеријум националности, а не аршини који су прихватљиви за обе стране. То значи да Срби нису учествовали у овом процесу - истакао је Вулин и подсетио да је према резолуцији 1244 СБ УН, Унмику омогућено право располагања имовином на Космету, али му није дата могућност да спроведе приватизацију.

- Питање српске имовине утемељено је у Резолуцији 1244, али је у процесу приватизације та имовина отета и продата по багателним ценама. Нико није спречио нелегална отуђења српске имовине коју је спровела тзв. Косовска поверилачка агенција, а резултате „приватизације“ на Косову не признаје ни Унмик - кажу, за „Новости“, у Канцеларији за КиМ.

ИМОВИНА 200 МИЛИЈАРДИ ДОЛАРАУ Привредној комори КиМ истичу да на основу постојеће документације имовина на коју држава Србија полаже право вреди више од 200 милијарди долара. У поменути суму нису урачуната рудна богатства и земљиште, односно приватна имовина у власништву Срба. Наиме, осим великог броја непокретности на Космету, више од 1,4 милиона квадратних метара службених зграда, 145.000 квадрата пословних и 25.000 стамбених зграда у државном власништу Србије налази се и око 580.000 хектара пољопривредног, шумског и грађевинског земљишта, док је вредност имовине у приватном власништву непроцењена.

И док представници Канцеларије истичу да се бриселским споразумом морају наћи механизми за заштиту српске имовине у покрајини, на Косову је обављено већ 58 кругова „приватизације“ у којима је нелегално продато око 700 предузећа у власништву државе Србије. Од тога се се у касу „Косовске поверилачке агенције“ слило око 600 милиона евра. Непродато односно неприватизовано, према сазнањима „Новости“, остало је свега тридесетак предузећа и то у већински српским срединама у покрајини.

Као један од примера да су фирме продаване и нелегално и у бесцење, из Привредне коморе Косова истичу пример приватизације „Пећке пиваре“. Она је купљена за десет милиона евра, док је њена права вредност десет пута већа! Идентичан је и пример фабрике „Фероникл“ из Глоговца који је продат за 37 милиона евра, иако, по тврдњама стручњака, вреди бар пола милијарде долара.

Суштинско питање, сматрају представници Срба из покрајине, јесте да ли је и како могуће повратити нелегално продату и отету српску имовину?

- Могуће је само ако није неповратно отуђена. Имамо случај приватизације 75 осто ПТК, која је заправо имовина „Телекома“ и ПТТ Србије, а америчке компаније које су купиле на тендеру поменути имовину још нису потписале купопродајни уговор - истиче Игор Поповић, руководилац одељења за правосуђе у Канцеларији за КиМ.

- Међутим, тамо где није могуће раскинути уговоре о приватизацији, Приштина ће морати да обештети праве власнике и то по хитном поступку и тржишној вредности!

Иначе, предузећа из централне Србије на КиМ имају више од 1.350 објеката, а Фонд за развој Србије има власнички удео у 163 предузећа, вредан 180 милиона евра.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:450972-Meso-postalo-luksuz>

Месо постало луксуз

Д. МАРИНКОВИЋ

Кућни буџети све тањи, тако да због беспарице купујемо мање хране, обуће и гардеробе, али и ређе путујемо. Увек се пронађе новац за кладионице и паклицу цигарета. Престајемо да одлазимо у позориште или биоскоп, на летовања, да купујемо књиге, све ређе посећујемо кафане

Кућни буџети све тањи, тако да због беспарице купујемо мање хране

КАД новца нема довољно, нечега морамо да се одрекнемо. А Срби ће се, када их притисне беспарица, пре одрећи гардеробе, обуће, путовања и меса, него цигарета и кафане! И док су у свету први на удару кризе инвестиције, попут куповине стана или аута, код нас је та листа мало другачија: најтеже се одричемо ситних задовољстава, која ипак коштају, попут мобилних телефона, кладионице или дувана.

Последња поскупљења енергената, нарочито струје од овог месеца, али овог лета и меса и месних прерађевина, конзерви, намаза, додатно су погодила српске потрошаче. Са већ истањеним џеповима све теже успевају да изађу на крај и подмире рачуне.

- Прво смо се одрекли одеће и обуће, онда књига, позоришта, излазака, па летовања - каже Сузана Петровић, службеница из Београда. - Крпимо се захваљујући чековима и кредитним картицима, на којима је хроничан минус од педесетак хиљада динара.

Пензионери кажу да је криза у Србији „стално стање ствари“. Месо је прво чега се најстарији суграђани одричу, јер на одморе не иду, а гардеробу не купују. Они који су у прилици, штеде тако што гаје поврће у својим баштама, а једино чега не могу да се одрекну су цигарете.

ПАД СТАНДАРДА ЗА ТРЕЋИНУКОЛИКО је велики јаз између примања и цена, показује и пад промета у трговинама. Према статистици, на годишњем нивоу, пазари у трговинама мањи су десетак одсто, а у односу на 2008. сиромашнији за трећину. Толико је најмање опала и куповна моћ становништва. Незванично, међутим, куповна моћ пре кризе била је бар 50 одсто боља.

Стручњаци указују да је велики раскорак између просечних зарада и издатака за куповину хране и плаћања комуналија. Грађани Србије једу чак три пута мање меса него Европљани. Они потроше 45,3, а ми просечно 17,3 килограма годишње по глави становника. У дугогодишњој борби са кризом, истрошили смо „резерве“, а списак производа и услуга на које морамо да „заборавимо“ све је дужи.

- Оваква ситуација је условљена великом прерасподелом богатства последње две деценија и регрутовањем армије сиромашних, отпуштених радника, губитка индустрије, сиромашења градова и села - сматра Петар Богосављевић, председник Покрета за заштиту потрошача. - Месо је код нас одавно постало луксуз. Престајемо да одлазимо у позориште или биоскоп, на летовања, да купујемо књиге, све ређе посећујемо кафане и организујемо заједничка славља. Након тога, штеди се на гардероби, купујемо јефтину и мање квалитетну робу. Проблем је што смо сада дошли у ситуација да штедим и на храни...



<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/401350/Prosecna-neto-plata-u-julu-iznosila-44182-dinara>

Просечна нето плата у јулу износила 44.182 динара

Тањуг

Просечна зарада без пореза и доприноса у јулу је износила 44.182 динара, и у односу на јун била је номинално мања за 0,5 одсто, а реално већа за 0,4 одсто, саопштио је данас Републички завод за статистику (РЗС).

У јулу текуће године исплаћена просечна бруто зарада износила је 60.896 динара, и у односу на јуни номинално је мања за 0,8 одсто, а реално је већа за 0,1 одсто.

Просечна нето зарада исплаћена у периоду јануар - јул 2013. номинално је већа за 6,3 одсто у односу на просечну зараду без пореза и доприноса исплаћену у истом лањском периоду, а реално је мања за 4,1 одсто.

Истовремено, просечна бруто зарада у првих седам месеци текуће године номинално је већа за шест одсто, а реално мања за 4,3 одсто у односу на просечну зараду исплаћену у том периоду 2012.

Држава преузела „Симпо”

Претварањем пореског дуга у акције Србија постала власник 70 одсто капитала тог врањског произвођача намештаја

Са уплатама пореза и доприноса мање проблема за пензију (Фотодокументација „Политике”)

Руководство компаније „Симпо” прихватило је јуче предлог министра финансија и привреде Млађана Динкића да се порески дуг овог предузећа претвори у акције државе, чиме је Србија постала већински власник са око 70 одсто капитала у овом нашем највећем произвођачу и извознику намештаја.

„Симпо” се истовремено обавезао да ће убудуће редовно плаћати све порезе држави и доприносе радницима, о чему ће бити потписан посебан протокол и упућен влади на потврђивање.

Руководство „Симпа” обавестило је Динкића, да ће ова компанија до краја недеље извршити уплату дуга за доприносе за ПИО, чиме би се стекли услови да Пореска управа изврши деблокаду рачуна.

То је, пре свега, у интересу 5.000 радника у „Симпу”, који треба да имају посао, плате, али и редовно уплаћене све доприносе, како би остварили сигурна примања, стекли право на пензију.

Сва предузећа у Србији, мала и велика, државна и приватна, морају имати потпуно исти порески третман. Зато је било неопходно да се и компанија „Симпо” коначно уведе у систем редовног плаћања пореза и доприноса, каже се у саопштењу Министарства финансија и додаје да су то министарство и Пореска управа успели да са стопроцентним успехом натерају све фирме на регулисање пореза и да ће се тај принцип убудуће поштовати без изузетака.

Милан Кнежевић, потпредседник Асоцијације малих и средњих предузећа и предузетника, који је пре седам дана организовао јавну дебату с првим порезником Србије баш због неплаћања пореза, каже да је разочаран оваквом одлуком државе и да му све то личи „као када просјак мења шешир”.

– Држава је још једном оваквом политичком одлуком послала поруку да се порез не плаћа, јер ће свима на крају помоћи, баш као и „Симпу”. По ком основу је држава прихватила да дуг приватне фирме конвертује у дуг државе и када ће држава уопште моћи да наплати тај свој дуг и коме да прода „Симпо”, пита Кнежевић.

По њему било би много разумније да је одмах продала „Симпо” како би наплатила бар део својих дугова, јер сав новац сигурно неће успети да добије.

Кнежевић каже да би „Симпо” убудуће могао да буде пример свим привредницима с пореским дуговима како да им држава решава проблеме. Јер зашто, пита он, не би држава сада исто поступила и са осталим великим дужницима на листи.

Реално је очекивати да је следећи на листи „државне помоћи” Фонд за развој где ће држава такође постати већински власник фирмама којима је одлазећи министар финансија давао готово бесплатне кредите, које они сада не могу да врате. Након тога држава ће бити власник 50 одсто привреде, што је подржављење на мала врата, категоричан је он.

Кнежевић сумња да ће „Симпо” уплатити комплетан износ за доприносе радницима, већ ће и ту држава прискочити у помоћ као много пута до сада када је радницима уместо њихових послодаваца повезивала стаж, о трошку пореских обвезника, односно свих нас, закључује Кнежевић.

Томић: Испунићемо све обавезе

Драган Томић, председник компаније „Симпо”, каже за „Политику”, да ће фирма поступити како је и предочено министру финансија, јер је то једини начин да сви буду задовољни и држава и радници.

– Министру Динкићу је детаљно представљен план отплате дугова и тога ћемо се придржавати, потврдио нам је јуче у краткој телефонској изјави Томић.

Љубић: Све фирме регулисале плаћање пореза

Државни секретар у Министарству финансија и привреде Србије Александар Љубић изјавио је данас да је споразумом са „Симпом” заокружена прича о нултој толеранцији на неплаћање пореза и доприноса у Србији. „Од данас више не постоји ниједна компанија у Србији која није измирила или регулисала порески дуг на законски начин”, казао је Љубић агенцији Бета.

Он је истакао да се приликом постизања споразума са „Симпом”, којим ће порески дуг бити ковертован у власништво државе, имало у виду да је реч о једном од највећих послодаваца на југу Србије који у Врању запошљава 2.000 људи, а у најнеразвијенијим општинама око 3.500 људи. „У овом тренутку алтернатива није била гашење 'Симпа', већ да се постигне најбољи могући договор у интересу радника. Држава ће домаћинским односом према компанији смањити трошкове 'Симпа' и учинити све да пронађе стратешког партнера”, казао је Љубић.

Ј. Петровић



http://www.danas.rs/dodaci/biznis/fabrike_koje_je_pojela_privatizacija.27.html?news_id=266550

Обнављање индустрије једини спас за Суботицу, поручују из Удружења Солидарност

Фабрике које је „појела“ приватизација

АУТОР: ВЕСЕЛА ЛАЛОШ

Суботица је од привредно високоразвијеног подручја, са неколико јаких економских система, конкурентних не само на простору бивше Југославије већ и на страним тржиштима, сада град готово мртве привреде и великог броја незапослених.

Привредни системи из социјалистичког времена, попут Индустрије меса „29. новембар“, Индустрије малих мотора Север, Агрокомбината, Хемијске индустрије Зорка, Фабрике хлеба и

пецива Фиделинка, Фабрике бицикла Партизан, фабрике ципела Солид, винарије Подрум Палић, Интеграла, Медопrodukта итд... потпуно су нестали или тек симболично постоје. У прилог томе да су то били прави гиганти говори и податак да је само извоз малих мотора Севера доносио девизни прилив од двадесетак милиона евра, што је, поређења ради, половина актуелног годишњег буџета Суботице. И још један занимљив податак - једномесечни извоз бившег „29. новембра“ висококвалитетних производа на америчко тржиште доносио је зараду која превазилази месечне приходе укупне суботичке привреде данас.

Приватизација готово свих наведених, и још многих других (Младост, Аурометал, Панонија, Братство) предузећа, не само да није унапредила њихово пословање већ их је довела до гашења. Објективно, економска криза могла је да буде узрок пропадања неких од поменутих фирми, али фабрике попут „29. новембра“, које су имале и сировинску базу, и модерну технологију, и добру позицију на тржишту, на руб пропасти могао је да доведе само онај ко није водио рачуна о њима. У Удружењу Солидарност сматрају да су суботичку привреду уништили не само неспособни кадрови већ и нескривена намера нових власника да лошим пословним потезима доведу фирму до пропасти и извуку капитал из ње, или да направе простор за нова, дотад конкурентна предузећа суботичким гигантима.

Биланс приватизације могао би се изразити и цифром од десетак хиљада радника без посла. Чињеница је да су нови власници у готово свим фирмама спроводили сличан „програм“ који је подразумевао отпуштање радника и кредитно задуживање, уз обавезну хипотеку на имовину фирме. Позајмљени новац углавном је завршавао на рачунима у иностранству. У Удружењу Солидарност оцењује да је у већини случајева реч о кривичним делима, јер је таквим поступцима нових власника нарушена економска безбедност читаве земље и потпуно уништена економска снага једног града. Полазећи од те претпоставке, ово удружење је поднело више пријава Савету за борбу против корупције, али и кривичних пријава полицији. „Надлежни органи имају сазнања о свим случајевима уништавања суботичке привреде, али до сада ништа није предузето, односно никакве истраге није било. Наш став је да се све те приватизације морају поништити, јер то је предуслов за почетак нове индустријализације Суботице“, истичу у Солидарности.

Подсећају, такође, да је лоша приватизација довела и до краха Азотаре, у чију је изградњу, седамдесетих година прошлог века, уложено више од 60 милиона долара. „Азотара је важан сегмент процеса реиндустријализације, због развоја аграрног комплекса, јер би се у погонима те фабрике могла покренути производња техничких хемикалија и минералних ђубрива. И Агрокомбинат је колатерална штета лоше приватизације. Али захваљујући преосталим објектима и земљишту, производња у том, некад огледном комбинату, могла би поново да се покрене. Предуслов за то је да се поништи приватизација“, тврде у Солидарности и додају да и фабрици Младост, иначе једином произвођачу медицинске газе на нашем тржишту, прети гашење.

Покретање производње у већини фирми, које су биле жртве нестручно вођене приватизације, не захтева изградњу нових погона и нове инфраструктуре и, што је такође важно, на располагању је и стручна радна снага која чека нову шансу. „Зашто држава, која страним инвеститорима даје хиљаде евра за запошљавање нових радника, тај новац не улаже у оживљавање домаћих фабрика које имају шансу да поново раде“, пита се Миклош Олајош Нађ, члан Управног одбора Солидарности.

Захтев за реиндустријализацијом заснива се на чињеници да је привреда у веома тешком стању, да је објективно око 20.000 радно способних грађана незапослено, да села одумиру... С

друге стране, процењује се да покушаји градских власти да кроз програм изградње Индустријског парка привуку стране инвеститоре неће решити проблем незапослености, на шта указује и чињеница да неколико пристиглих инвеститора запошљава тек по стотинак радника. Илустрације ради, на простору Индустријског парка, у који је локална самоуправа уложила доста новца, и уз то продала део градског земљишта страним компанијама, делове за ветрогенераторе производи једна страна фирма. У Удружењу Солидарност сматрају да има потенцијала за оживљавање индустрије. Потребно је само узети фабрике из руку оних који су, углавном незаконито, радили на извлачењу капитала из купљених предузећа. Генерално речено, једна од предности реиндустријализације Суботице је та што би се нова производња могла ослањати на домаће ресурсе, а један од основних циљева у том процесу била би обнова прехрамбено-прерађивачке индустрије, која по природи ствари може и мора постојати у привредном окружењу северне Бачке.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/ratari_najavljuju_protest.4.html?news_id=266601

Ратари најављују протест

АУТОР: М. ПУДАР

Зрењанин - Након што су протекле недеље негодовали због ниске откупне цене пшенице, банатски ратари најављују ових дана протест због цена уљарица, а према речима Драгомира Мијатова, секретара Удружења пољопривредника Зрењанин, скуп ће бити одржан 28. августа испред фабрике уља Дијамант. Он каже да су цене пољопривредних производа ниже за 60 одсто у односу на прошлу годину, а трошкови производње су порасли и до 40 одсто.

- Откупна цена сунцокрета прошле године износила је 55 динара, а сада најављују да ће плаћати 22 динара- објашњава Мијатов.

Паорима би било најбоље да се сви колективно иселе из земље, поручују из зрењанинског Удружења пољопривредника. Иначе, протекле недеље Асоцијација пољопривредника „Банатски паори“ о актуелним проблемима у пољопривреди разговарала је са представницима Министарства пољопривреде и представницима Владе Србије али није објавила резултате тог састанка. Према раније изнетим захтевима „Банатски паори“ су имали примедбе на монопол прерађивача у погледу откупних цена овогодишњег рода, трговачке марже, статус малих газдинстава, као и на понашање банака у оквиру кредитне политике.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/kriza-zakatancila-dvadeset-ciglana-i-terace-dalje>

Криза закатанчила двадесет циглана и тераће даље

Пад грађевинске активности за више од 45 одсто у другом кварталу ове године, у односу на исти период лане, показатељ је све веће болести нашег грађевинарства, која прети да убије домаћу индустрију грађевинског материјала.

Председник Групаације индустрије грађевинског материјала у Привредној комори Србије и директор Циглане „Игма” у Уљми Љубодраг Кнежевић каже за наш лист да је у последњих 10 година затворено 20 циглана, а ако се нешто не промени, катанац на браву добиће и остале.

- За деценију је исечено у старо гвожђе 20 великих капацитета - огорчено каже Кнежевић. - Купци циглана су задржали само локације, због чега су их и узели, променили делатност, јер цигла дуги низ година скоро да више никоме не треба. У земљи се мало шта зида, осим београдског насеља „ Степа Степановић”, нема где да се испоручи грађевински материјал. То што продајемо помало на домаћем тржишту, нешто на Косово и у Румунију, успемо да произведемо с половином капацитета.

Кнежевић објашњава да су с некадашњих 10.000 тона цигларских производа месечно пали на свега 6.000 тона, што није довољно за нормално функционисање фабрике, а камоли њен развој. Број радника је преполовљен, са 150 запослених пали су на 80, ретко који месец узму ког сезонца. Саговорник каже да би и у ово тешко време кризе могли да повећају пласман на румунско тржиште, када би производили опеку по еуро стандардима. Међутим, пара нема.

Р. Даутовић

(Опширније прочитајте у нашем штампаном издању од 27.августа)

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/masovna-otpustanja-nisu-prihvatljiva>

Масовна отпуштања нису прихватљива

У ишчеквању реконструкције Владе Србије и именовању нових министара, грађани Србије мало по-мало добијају увид у оно што их, када је животни стандард у питању, чека.

А то је стезање каиша, структурне реформе, смањење издатака из буџета, а то је и најавио кандидат за министра финансија Лазар Крстић.

Да ли ће тако и бити и како ће се то одразити на грађане Србије, заиста ће се знати веома брзо.

По речима председника Савеза самосталних синдиката Србије Љубисава Орбовића, кандидат за министра финансија није рекао ништа ново и што се већ не зна.

- Тешко је говорити унапред какав ће бити став синдиката и шта бисмо могли подржати јер се још увек не зна прецизно које мере ће бити прихваћене и спровођене - каже Орбовић. - Оно што се могло до сада чути, будући је кандидат за министра финансија говорио о штедњи и стезању каиша, морам рећи да то није ништа ново. Стезање каиша може допринети уштеди, али не знам какав ће квалитетан помак донети, јер то, истовремено, доводи до смањења куповне моћи грађана.

- Сасвим сигурно синдикат не би прихватио смањење плата запослених, као ни велика и неконтролисана отпуштања јер је и сада у Србији много незапослених и оних који су ослоњени на неку врсту социјалних давања, али је за сада рано говорити какве би кораке у том случају синдикат предузео - каже Љубисав Орбовић.

По његовим речима, сигурно је да ће синдикат подржати сваку одлуку усмерену ка повећању производње и стабилности привреде јер је то једино право решење, истичући да се опоравак привреде не може очекивати јако брзо.

- Синдикат не одустаје од социјалног дијалога, којег сада нема јер се сви разговори воде унутар Владе, а не са синдикатима, послодавцима и грађанима, а од нас нико не тражи подршку. Тренутно су у центру пажње Међународни монетарни фонд и Светска банка, а нисам сигуран да ће то донети бољитак Србији.

Мислим да је за бољу ситуацију потребна озбиљна дисциплина у наплати пореза, поштовање закона, увођење реда, улагање у привреду и то у делатности које најбрже могу вратити уложено, а пре свега у пољопривреду и реални сектор.

Што се тиче предузећа у реструктурирању, нека, која се никако не могу опоравити, треба угасити, а она која могу да се, уз малу помоћ, одрже на тржишту, треба подржати, а подршку треба пружити и малим и средњим предузећима - каже Орбовић.

Д. Млађеновић

Бачене паре

Орбовић је нагласио и да је, уколико је кандидат за министра финансија говорећи о смањењу субвенција за предузећа мислио да ће се одустати од финансирања радних места иностраних инвеститора, то добар корак. Досадашња давања за те субвенције су била промашена и паре су бачене у ветар, рекао је Орбовић.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/plate-bez-promene-i-uglavnom-lose>

Плате без промене и углавном лоше

Просечна нето зарада у Србији исплаћена овог јула износила је 44.182 динара, што је номинално 0,5 одсто мање од јунске, а реално више за 0,4 одсто.

У поређењу с просечном зарадом исплаћеном у јулу 2012. године, нето зарада је била номинално већа за 7,3 одсто, а реално мања за 1,2 одсто.

Прерачунато, просечна зарада у јулу била је негде око 385 евра. Колике су нам плате најбоље показује просечна потрошачка корпа за јуни, која је износила је 65.181,49 динара. У јулу је просечна бруто зарада била 60.896 динара и номинално је била мање за 0,8 одсто од зараде исплаћене претходног месеца, а реално је била већа за 0,1 одсто.

Просечна нето зарада исплаћена за седам месеци 2013. године номинално је већа за 6,3 одсто од зараде исплаћене у истом прошлогодишњем периоду, а реално је мања за 4,1 одсто, док је просечна бруто зарада номинално већа за шест одсто, а реално мања за 4,3 одсто.

Највеће просечне зараде за јул у Србији исплаћене су запосленима у београдској општини Стари град - 69.819 динара, а најниже онима у Прибоју - 22.450 динара. У врху по висини плата у јулу после Старог града, следе Лазаревац са 62.439 динара, Апатин - 61.998 динара, Костолац - 61.360 динара, као и београдска општина Сурчин - 61.009 динара, показали су подаци Републичког завода за статистику. Међу општинама са најнижим платама су, осим Прибоја, Жабари са 24.068 динара, Ковачица - 24.956, Бела Паланка - 25.266 динара и Голубац - 25.918. Посматрано по делатностима, највеће просечне зараде имали су запослени у производњи дуванских производа - 119.065 динара, а најмање запослени у области изнајмљивања и лизинга - 19.927 динара.

У врху по висини плате су и запослени у услужним делатностима у рударству - 99.035 динара, производњи кокса и деривата нафте - 91.889 динара, финансијским услугама, осим осигурања и пензијских фондова - 87.287 динара и експлоатацији сирове нафте и природног гаса - 86.506 динара.

Међу онима са најнижим зарадама су и запослени у кинематографској, телевизијској и музичкој продукцији - 20.017 динара, преради дрвета и производа од дрвета, осим намештаја - 23.382 динара, производњи одевних предмета - 23.406 динара и заштитним и истражним делатностима - 23.788 динара.

Е. Дн.

Од Словеније до Албаније

У региону највеће просечне плате имају Словенци и то око 980 евра. Следе хрватски радници, који просечно зарађују око 730 евра. У Црној Гори је месечна плата око 480 евра, а у Албанији око 380 евра.



http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2013&mm=08&dd=26&nav_id=746560

Радници Фабрике уља би отпремнине

ИЗВОР: БЕТА

Крушевац -- Од укупно 134 запослена у Фабици уља у Крушевцу за социјални програм се пријавило 125, а највише њих се одлучило за отпремнине од 300 евра по години стажа.

"Очекујемо да ћемо социјални програм, након што га усвоји колегијум директора, потврди Национална служба за запошљавање и синдикати, до петка, 30. августа доставити ресорном министарству", рекао је генерални директор Фабрике уља Верољуб Ћирковић.

Он је објаснио да уљара тренутно може да ради само оне послове које купци финансирају, односно плате унапред, како би се набавиле сировине, јер за то нема своја средства, а банке не

одобравају кредит предузећима у реструктурирању.

Радници, како је Бети казао председник фабричког Самосталног синдиката Раде Антић, осим исплате социјалног програма очекују да им буду исплаћене заостале зараде и повезиван радни стаж.

"Од четири понудјене опције у социјалном програму највише радника се одлучило за 300 евра по години стажа, а то су они који имају више од 20 година стажа, док су се они који имају десетак година стажа углавном определили за исплату 10 бруто плата у износу републичког просека", казао је Антић.

Додао је да су се запослени нерадо одлучивали за одлазак из фабрике и да би више волели да је држава новац који ће издвојити за социјални програм дала за покретање производње.

Подсетио је да радници уљаре потражују 21 плату, као и порезе и доприносе за ову и претходне две године.

Одлука о реструктурирању Фабрике уља донета је у марту прошле године, након што је крајем 2011. године раскинут купопродајни уговор са тадашњим власником Божином Милићевићем.

Милићевић је то предузеће купио 2004. године на тендеру за 30.000 евра.

ТЕЛЕГРАФ

<http://www.telegraf.rs/vesti/802931-od-pocetka-godine-strajkovalo-45-000-radnika>

Од почетка године штрајковало 45.000 радника!

- Држава мора да контролише да ли газде испуњавају обавезе према запосленима. Али и послодавци морају већ једном да схвате да је примарно да радницима дају плату - каже државни секретар Зоран Мартиновић

Од почетка ове године у Србији је штрајковало 45.000 радника!

До јула месеца забележена су **42 штрајка и 6 протеста**, показују подаци Савеза самосталних синдиката Србије (СССС).

- Већина штрајкова и протеста организована је у предузећима у Сомбору, Шапцу, Новом Саду, Београду, Крагујевцу, Врању, Нишу и Чачку. Предњачили су радници фирми из металске и

грађевинске индустрије, а протести нису јеђавали ни код пољопривредника и ни код путара – кажу за Телеграф у СССС.

У 2012. у Србији је одржано равно 103 штрајка и 60 протеста, у којима је учествовало 100.000 запослених.

- Најмасовнији су били штрајкови здравствених радника, у којима су учествовале 264 здравствене установе и 65.000 радника. По масовности су се издвојили и пољопривредници из Војводине и централне Србије, који си организовали протесте широм земље. Најчешћи захтеви штрајкача тичу се исплате зарада које су у неким случајевима касниле месецима, па и годинама, исплату топлог орбока, превоза, оверу здравствене књижице и уплату доприноса – наводе у СССС.

Штрајкова је више било прошле године, него 2010. и 2011, када је учествовало око 26.000 људи, односно 60.000 радника.

Државни секретар Министарства рада Зоран Мартиновић сматра да је то доста висока цифра штрајкача у Србији, нарочито зато што радници само траже оно што им је законом загарантовано – плату.

- Доста забрињава да чак 45.000 радника покушава да дође до својих основних права. **Радници у Србији** излазе на улице и буне се, јер не примају плату или им се не уплаћују порези и доприноси – каже за Телеграф.рс Мартиновић.

Према његовом мишљењу због тога је **неопходна озбиљна дисциплина у исплати свих обавеза послодаваца према радницима.**

- Држава ту има пресудну улогу јер може да контролише, уз помоћ разних инспекцијских служби, како се газде у фирмама односе према запосленима. **Али исто тако и послодавци морају већ једном да схвате да је примарно да радницима обезбеде плату** – наводи Мартиновић.

Да је мука велика, показује и то да су се неки радници у прошлости одлучивали на **радикалне позете.**

Један од “најпознатијих” штрајкача, свакако је Зоран Булатовић из Новог Пазара, који је 2009, протестујући због небриге државе према текстилцима, **одсекао себи прст леве руке.**

- Ово је моја храна. Ово ћу да поједем – рекао је тада Булатовић окупљенима у просторијама удружења, вадећи из парчета хартије свој прст. Булатовић је потом појео прст, а након неколико дана изјавио је да је спреман да одсече и руку и пошаље је у Владу Србије.

(Н. Секулић)